

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžo/87/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013202048
Dátum vydania rozhodnutia:	23.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013202048.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: SOLVEX s.r.o., so sídlom Šustekova 13-15, Bratislava, IČO: 35 809 728, zastúpeného: advokátska kancelária agner & partners, s.r.o., so sídlom Špitálska 10, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0284/99/2013 zo dňa 18. septembra 2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 272/2013-37 zo dňa 27. júna 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S 272/2013-37 zo dňa 27. júna 2014 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom č. k. 6S 272/2013-37 zo dňa 27. júna 2014 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. SK/0284/99/2013 zo dňa 18. septembra 2013, ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave pre Bratislavský kraj č. P/0484/2012 zo dňa 25. februára 2013 a uložil žalobcovi pokutu vo výške 1200 eur pre porušenie zákazu klamanie spotrebiteľa vyplývajúceho z § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), ktorého sa žalobca dopustil tým, že v katalógu zájazdov Leto 2012 - SOLVEX (platnom pre letnú sezónu 2012) pri popise hotela Júlia***, Bulharsko - Primorsko, neuviedol presný popis hotela, keďže hotel v skutočnosti pozostáva z dvoch samostatných budov, a zároveň poskytol nepravdivý údaj o vybavení hotela, ktoré malo zahŕňať aj vonkajší bazén s detskou časťou, nakoľko predmetný bazén sa nenachádzal v areáli hotela Júlia***, ale vo vedľajšom hotelovom areáli, a že žalobca uviedol spotrebiteľovi pánovi Holigovi vo voucheri č. 8647 z 03. augusta 2012 nepravdivý údaj o kategórii ubytovania, keďže penzión Rozmarín***, Bulharsko -

Sozopol, bol v uvedenom voucheri označený ako hotel Rozmarín***.

Krajský súd v Bratislave v odôvodnení rozsudku uviedol, že „Zákon o ochrane spotrebiteľa upravuje v demonštratívnom výpočte formy správania, ktoré majú povahu klamanie spotrebiteľa. Zákaz klamanie spotrebiteľa sa dotýka vzťahov, ktoré sú predmetom úpravy radu ďalších zákonov. Ide predovšetkým o nekalú súťaž, ktorá je predmetom úpravy obchodného zákonníka (§ 44 až 55). Účelom zákazu klamanie spotrebiteľa je zabezpečenie primeranej informovanosti spotrebiteľa o výrobku alebo službe. Primeraná informovanosť znamená, že spotrebiteľ nedostane skreslené informácie a to, či už tým, že sú nepravdivé, nedoložené, neúplné, nejasné, nepresné, dvojzmyselné ani to, že nedostane čiastočné, redukované informácie, pri ktorých sa zamlčia údaje o skutočných vlastnostiach výrobkov alebo služieb alebo nákupných podmienkach tzn., že predmetom zákona nie je iba správanie výslovne pomenované v súvislosti so zákazom klamanie spotrebiteľa. Akékoľvek ďalšie správanie, ktorým sa spotrebiteľ klame je zakázané. Zákon neuvádza, že sa zakazuje úmyselné klamanie spotrebiteľa. Na strane toho, kto spotrebiteľa klame sa nevyžaduje zavinenie, preto sa zákaz klamanie spotrebiteľa vzťahuje aj na neúmyselné alebo nedbanlivé klamanie spotrebiteľa. K porušeniu zákonného zákazu dôjde vždy, keď sa preukáže, že údaje poskytnuté spotrebiteľovi mali charakter klamanie spotrebiteľa.

Z administratívneho spisu bolo súdu jednoznačne preukázané, že informácie uvedené v katalógu zájazdov „Leto 2012 - SOLVEX“, ktorý použili spotrebiteľia pre letnú sezónu 2012, pri popise hotela Júlia***, Bulharsko - Primorsko (počet budov, ich vybavenosť v súvislosti s polohou detského bazéna) neboli presné ani jasné a preto naplnili skutkovú podstatu ustanovenia § 5 ods. 1 citovaného zákona.

Rovnako informácie uvedené vo voucheri č. 8647 z 03.08.2012 obsahovali nepravdivý údaj o kategórii ubytovania, keďže na miesto hotel Rozmarín*** sa uvádzal penzión Rozmarín*** a preto naplnili skutkovú podstatu ustanovenia § 5 ods. 1 citovaného zákona.

Konanie o uložení sankcii podľa § 24 zákona č. 250/2007 Z. z. sa uskutočnil podľa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok). Voľná úvaha pri rozhodovaní o výške pokuty za správny delikt je myšlienkový proces v rámci, ktorého má správny orgán zvažovať závažnosť porušenia právnych predpisov vo vzťahu ku každému zisteniu protiprávneho konania, jeho následky, dobu protiprávnosti aby uložená sankcia spĺňala nielen požiadavku represie alebo aj preventívny účel. Prvostupňový správny orgán na strane 6 svojho odôvodnenia sa s uvedenou otázkou riadne vysporiadal a podľa názoru súdu aj zrozumiteľne vysvetlil výšku určenej pokuty. Ani podľa názoru súdu nebol dôvod na rozčlenenie výšky postihu za každé pochybenie zvlášť, keďže v danom prípade sa vychádza z jednej normy o porušení povinnosti neklamať zákazníka, ktorá neupravuje rôzne kritériá pre určenie výšky pokuty, ale výšku určuje rozptátím podľa intenzity, rozsahu porušenia zákazu.

Krajský súd v Bratislave je toho názoru, že námietky žalobcu ohľadom uloženia pokuty a jej výšky sú neopodstatnené. Predmetom postihu je skutočnosť, že sporné informácie boli zistené a tieto boli spôsobilé v konkrétnych situáciách klamať spotrebiteľov. Spotrebiteľ pri tom v dobrej viere uzatváral zmluvu so žalobcom od ktorého očakával, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne, čo zodpovedá poctivému princípu v podnikaní. Ako vyplýva z obsahu odôvodnenia uloženej pokuty správne orgány pri ukladaní postupovali v súlade so zásadami administratívneho trestania a nevybočili z medzí stanovených pre použitie správnej úvahy. Zodpovednosť podľa § 24 citovaného zákona je objektívna zodpovednosť, ktorá vzniká bez ohľadu na zavinenie.

Na základe zisteného skutkového stavu uvedených v právnych skutočnostiach po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté v namietaných rozhodnutiach Krajský súd v Bratislave nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od napadnutého rozhodnutia odchýlil a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.“

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, resp. napadnutý rozsudok zmeniť a rozhodnutie žalovaného zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. V odvolaní žalobca uviedol, že

krajský súd vyložil ustanovenie § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. iba z formálneho hľadiska a spôsobom, ktorý nezohľadňuje všetky okolnosti daného prípadu. Žalobca si splnil svoju povinnosť podľa § 8 ods. 1 zákona č. 281/2001 Z. z. o zájazdoch, podmienkach podnikania cestovných kancelárií a cestovných agentúr a o zmene a doplnení Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 281/2001 Z. z.“) a spotrebiteľa p. Holigu riadne informoval o tom, že bude ubytovaný v penzióne Rozmarín***, Bulharsko, Sozopol. Spotrebiteľ mal uvedenú informáciu v zmluve o obstaraní zájazdu aj v katalógu, z ktorého si zájazd do penziónu Rozmarín*** vyberal. Voucher je len dokladom preukazujúcim zakúpenie zájazdu a technická nesprávnosť v ňom uvedená, keď penzión Rozmarín*** bol omylom označený ako hotel, nemohla uviesť spotrebiteľa do omylu, keďže ubytovanie v penzióne bolo dohodnuté v zmluve o obstaraní zájazdu a inzerované v katalógu. Voucher nepredstavuje oznámenie o zmene podstatnej podmienky zájazdu podľa § 741e zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, ale len doklad preukazujúci, že spotrebiteľ má zabezpečené ubytovanie. Spotrebiteľ mal v procese prijímania svojho rozhodnutia uzavrieť zmluvu o obstaraní zájazdu k dispozícii pravdivé a presné informácie a technickou chybou vo voucheri nebola naplnená skutková podstata deliktu podľa § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z.. Uvedenou chybou nebola spotrebiteľovi spôsobená škoda ani v jej dôsledku neprijal rozhodnutie, ktoré by inak neprijal.

Žalobca nesúhlasil ani so záverom súdu, že nebolo nutné rozčleniť výšku pokuty za každé pochybenie zvlášť. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí sankcionoval dva delikty s rozličným skutkovým základom a je irelevantné, že oba posudzoval podľa tej istej normy. Rozhodnutie o uložení sankcie musí byť riadne preskúmateľné a zrozumiteľné a musí v ňom byť jasne uvedená a vyčíslená sankcia za každý sankcionovaný skutok.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu vyjadril názor, že napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny, bol vydaný na základe spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu, v súlade s platnými právnymi predpismi a na základe správneho právneho posúdenia veci, a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Žalovaný zotrval na svojich vyjadreniach vyslovených v napadnutom rozhodnutí, ako aj vo vyjadrení k žalobe. Pre porušenie § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. postačuje zistenie, že predávajúci (žalobca) nevytvoril podmienky na poskytovanie služby zákonom požadovaným spôsobom vyplývajúcim vzhľadom na charakter predmetnej služby zo zákona č. 281/2001 Z. z. Spotrebiteľovi bola vo voucheri poskytnutá klamlivá informácia o kategórii ubytovacieho zariadenia. Ustanovenie § 5 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. sa vzťahuje na poskytovanie klamlivých informácií jednak v štádiu predzmluvnom, ako aj v rámci trvania zmluvného vzťahu. Voucherom sa spotrebiteľ preukazuje v príslušnom ubytovacom zariadení a umožňuje mu čerpať zmluvne dohodnutú službu. Predávajúci v tomto prípade nerešpektoval stanovené označenie ubytovacieho zariadenia požívané v podkladoch prístupných pre spotrebiteľa pred uzatvorením zmluvy o zájazde.

Požiadavka žalobcu na rozčlenenie výšky postihu za každé konanie zvlášť je podľa názoru žalovaného neopodstatnená, keďže žalobcovi nebola rozhodnutím uložená pokuta za dve na sebe nezávislé porušenia zákonných povinností definovaných v dvoch rozdielnych normách, u ktorých by boli zákonom určené sadzby v rôznych výškach, prípadnej aj s odlišnými kritériami pre určenie výšky pokuty.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SPS“) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 SPS, odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 250ja O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania (§ 212 ods. 1 v

spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zrušiť.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky spočíva v tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na nezávislom a nestrannom súde. Tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov. Vykladať a aplikovať zákony je v právomoci všeobecných súdov, pričom tento výklad nesmie byť arbitrárny a musí byť náležité odôvodnený. Rozhodnutie súdu musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel k svojmu rozhodnutiu. Aj keď nie je nevyhnutné, aby sa súd vysporiadal s úplne všetkými argumentmi účastníkov, vyjadrenie, ktoré bolo akceptované a malo rozhodujúci vplyv na výsledok sporu, musí byť zdôvodnené jasne a nepochybne.

Krajský súd pri odôvodňovaní napadnutého rozsudku vôbec nepostupoval v zmysle vyššie uvedených zákonných pravidiel. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, na základe akých skutkových okolností a dôkazov dospel krajský súd k svojmu záveru, a akým spôsobom na skutkový stav aplikoval relevantné ustanovenia právnych predpisov. Odôvodnenie rozsudku, keď sa súd len stotožní s postupom a rozhodnutím žalovaného, resp. keď len konštatuje porušenie právnych predpisov bez toho, aby svoj záver podporil jasnou právnou argumentáciou, nemožno považovať za presvedčivé a zákonné. Keďže výroku rozsudku nekorešponduje žiadne relevantné odôvodnenie, odvolací súd ani nemá možnosť posúdiť, či je rozhodnutie prvostupňového súdu vo výroku vecne správne.

Úlohou súdu v preskúmvacom konaní je preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia správneho orgánu v medziach žaloby, pričom v danom prípade krajský súd týmto spôsobom nepostupoval a s námietkami žalobcu sa relevantným a zrozumiteľným spôsobom nevysporiadal.

Najvyšší súd v tomto rozhodnutí zámerne zvolil formu doslovnej citácie záverov krajského súdu obsiahnutých v napadnutom rozsudku namiesto reprodukovania obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku v skrátenej forme. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa nachádza neúmerne množstvo gramatických chýb, nepresnej štylistiky, nesprávneho písania čiarok (resp. absencie čiarok) a nevhodne použitých spojok. Gramatická správnosť písaného textu (písanie čiarok, skloňovanie) a správna štylistika sú dôležité pre správne a bezproblémové pochopenie jeho zmyslu a obsahu.

Krajský súd v úvode odôvodnenia rozsudku síce reprodukoval argumentáciu žalobcu obsiahnutú v podanej žalobe, následne sa však s touto argumentáciou žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal. Namiesto zrozumiteľného opisu predmetu konania, vymedzenia sporných otázok a následného logického a právneho zhodnotenia argumentácie účastníkov, sa krajský súd obmedzil len na konštatovanie porušenia právnych noriem konaním žalobcu, pričom tomuto konštatovaniu nepredchádza poukázanie na relevantné skutkové okolnosti, ktoré o konštatovanom porušení svedčia. Navyše, pokiaľ ide o žalovaným vytýkané porušenie ohľadom uvedenia nepravdivého údaju o kategórii ubytovania spotrebiteľovi pánovi Holigovi, krajský súd popísal informáciu uvádzanú vo voucheri č. 8647 úplne nesprávne, keď vo svojich záveroch uviedol, že „na miesto hotel Rozmarín*** sa uvádzal penzión Rozmarín***, pričom skutkový stav, v ktorom videl žalovaný porušenie zákona, bol presne opačný, a to, že penzión Rozmarín*** bol vo voucheri označený ako hotel Rozmarín***.

Ako vyplýva z uvedeného, krajský súd pochybil, keď žalobu zamietol bez toho, aby sa v odôvodnení svojho rozhodnutia riadne vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami žalobcu, ktoré boli v žalobe uvedené. Takéto rozhodnutie možno považovať za arbitrárne, pretože aj nedostatočne odôvodnené

rozhodnutie súdu môže zasiahnuť do práva na súdnu ochranu, ktorá je garantovaná každému Ústavou Slovenskej republiky. Zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia, podporené jasnými argumentmi opierajúcimi sa o preukázaný skutkový stav a naň sa vzťahujúcu právnu úpravu, vzbudzuje prirodzenú autoritu a môže byť aj neúspešným účastníkom konania prijaté omnoho priaznivejšie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. zrušil napadnutý rozsudok a vec podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie bez toho, aby sa zaoberal meritom veci.

V ďalšom konaní krajský súd prejedná vec v medziach podanej žaloby, znova vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodní, pričom sa náležite vysporiada s námietkami žalobcu. Súčasne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí opätovne rozhodne o náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.